

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Jn21, 1-19

Húsvét 3. vasárnap („C” év)

Jobban szeretsz-e engem, mint a többiek?

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29.11)

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Jobban szeretsz-e engem, mint a többiek?

Feltámadása után Jézus egy alkalommal így jelent meg tanítványainak a Tibériás-tó partján:

Együtt voltak Simon Péter és Tamás, melléknevén Didimusz, továbbá a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai és még két másik tanítvány. Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászni.” „Mi is veled megyünk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De azon az éjszakán nem fogtak semmit.

Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. A tanítványok azonban nem ismerték fel, hogy Jézus az.

Jézus megszólította őket: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincs” – felelték. Erre azt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, ott majd találtok.” Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól.

Erre az a tanítvány, akit Jézus szeretett, így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzve –, és beugrott a vízbe.

A többi tanítvány követte a bárkával. A hallal teli hálót is maguk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire.

Amikor partot értek, izzó parazsat láttak, s rajta halat, mellette meg kenyeret. Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok.” Péter visszament, és partra vonta a hálót, amely tele volt nagy hallal, szám szerint százötvenhárommal, s bár ennyi volt benne, nem szakadt el a háló.

Jézus hívta őket: „Gyertek, egyetek!” A tanítványok közül senki sem merte megkérdezni: „Ki vagy?” – hiszen tudták, hogy az Úr az. Jézus fogta a kenyeret, és adott nekik, Ugyanígy halból is.

Ez volt a harmadik eset, hogy a halálból való feltámadása után Jézus megjelent nekik.

Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” Péter így szólt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek.”

Erre Jézus azt mondta neki: „Legeltesd bárányaimat!” Aztán újra megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz te engem?” Ő azt felelte: „Igen, Uram, tudod, hogy szeretlek!” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!”

Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?”, és ezt válaszolta: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek!” Jézus pedig ismét ezt mondta: „Legeltesd juhaimat!”

Bizony, bizony, mondom neked: Amikor még fiatal voltál, felövezted magad, és oda mentél, ahova akartál. De ha majd megöregszel, kiterjeszted karjaidat. Más fog felövezni téged, és oda visz, ahova nem akarod.”

Azt jelezte e szavakkal, hogy (Péter) milyen halállal dicsóíti majd meg az Istent. Azután hozzátette: „Kövess engem!”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

¹ Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος ἐφανερώσεν δὲ οὕτως.

Ezek után kinyilvánította önmagát ismét Jézus a tanítványoknak Tibériás tengerénél: így nyilvánította pedig ki.

² ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Együtt voltak Simon Péter és Tamás, a Didimusznak nevezett, és Nátánáel a galileai Kánából, és Zebedeus fiai, és másik kettő a tanítványai közül.

³ λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦειν· λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί· ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

Mondja nekik Simon Péter: „Elmegyek halászni.” Mondják neki: „megyünk mi is veled.” Kimentek és beszálltak a bárkába, és azon az éjszakán semmit sem fogtak.

⁴ Πρωῖας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν.

Amikor pedig már kora reggel lett, ott állt Jézus a parton, mindenesetre a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus az.

⁵ λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· **Παιδία**, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

Mondja tehát nekik Jézus: „Gyermekeim, nincs valami halatok?” Felelték neki: „Nincs.”

⁶ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

De mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, és találni fogtok.” Kivetették tehát, és már nem tudták kihúzni azt a halak sokaságától.

⁷ λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν·

Mondja tehát Péternek az a tanítvány, akit szeretett Jézus: „Az Úr az.” Simon Péter tehát hallva, hogy az Úr az, magára öltötte felső ruháját, ugyanis mezítelen volt, és bevetette magát a tengerbe.

⁸ οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὥς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

A többi tanítvány pedig a kis hajón jött, ugyanis nem voltak messze a szárazföldtől, hanem mintegy kétszáz könyökre, húzva a halakkal teli hálót.

⁹ Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον.

Amikor tehát a szárazföldre érkeztek, látnak parazsat elhelyezve, és ráfektetve halat és kenyeret.

¹⁰ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

Mondja nekik Jézus: „Hozzatok a halakból, amiket fogtatok most!”

¹¹ ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

Felszállt tehát Simon Péter, és kihúzta a szárazföldre a százötvenhárom nagy hallal teli hálót, és noha ilyen sok volt nem szakadt szét a háló.

¹² λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν.

Mondja nekik Jézus: „Gyertek, reggelizzetek!” Senki nem merte pedig a tanítványok közül megkérdezni őt: Ki vagy te? Tudták, hogy az Úr az.

¹³ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

Jön Jézus, és fogja a kenyeret, és ad nekik, és a halat hasonlóan.

¹⁴ τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Ez már a harmadik alkalom volt, hogy megjelent Jézus a tanítványoknak miután feltámadt a halálból.

¹⁵ Ὅτε οὖν ἡρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλεον τούτων; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

Amikor tehát megreggeliztek, mondja Simon Péternek Jézus: „Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?” Mondja neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged.” Mondja neki: „Legeltesd bárányaimat!”

¹⁶ λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

Mondja neki ismét másodszor: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Mondja neki:

¹⁷ λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

Mondja neki harmadszor: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Elszomorodott Péter, hogy harmadszor mondta neki: szeretsz engem? És mondja neki: „Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.” Mondja neki Jézus: „Legeltesd juhaimat!”

¹⁸ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἥς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

„Bizony, bizony mondom neked, amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és mentél, ahová akartál. Amikor pedig megöregedtél, ki fogod nyújtani kezedet, és más fog felövezni téged, és el fog vinni oda, ahová nem akarod.”

¹⁹ τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι.

Ezt pedig mondta jelezve milyen halállal fogja megdicsőíteni az Istent. S miután ezt mondta, mondja neki: „Kövess engem!”

1.2. NOVA VULGATAÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹ POSTEA MANIFESTAVIT SE ITE RUM IESUS DISCIPULIS AD MARE TIBERIDIS; MANIFESTAVIT AUTEM SIC.

¹ Jézus újra megjelent a tanítványoknak, ezúttal Tibériástavánál. Így jelent meg nekik:

¹ Ezek után Jézus ismét megjelent a tanítványoknak a Tibériási tengernél. Így jelent meg:

¹ ***Ezután újra megjelent Jézus a tanítványoknak, ezúttal Tibériástavánál. Megjelenése így történt:***

¹ *Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképen:*

¹ Ezután ismét megjelent Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg.

² ERANT SIMUL SIMON PETRUS ET THOMAS, QUI DICITUR DIDYMUS, ET NATHANAEL, QUI ERAT A CANA GALILAEAE, ET FILII ZEBEDAEI ET ALII EX DISCIPULIS EIUS DUO.

² **Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknevén Didimusz, továbbá a galileai Kánából való Natánael, Zebedeus fiai, s még két másik tanítvány.**

² Együtt volt Simon Péter, Tamás, akit Ikernek hívnak, a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai, és még másik kettő a tanítványai közül.

² ***Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknevén Didimusz, a galileai Kánából való Natanaél, Zebedeus fiai és még két tanítvány.***

² *Együtt valának Simon Péter, és Tamás, a kit Kettősnek hívtak, és Nátánaél, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül.*

²Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, Natanael a galileai Kánából, Zebedeus fiai és még két másik tanítvány.

³DICIT EIS SIMON PETRUS: “VADO PISCARI”. DICUNT EI: “VENIMUS ET NOS TECUM”. EXIERUNT ET ASCENDERUNT IN NAVEM; ET ILLA NOCTE NIHIL PRENDIDERUNT.

³**Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászni.” „Veled tartunk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De akkor éjszaka nem fogtak semmit.**

³Simon Péter azt mondta nekik: »Megyek halászni.« Azok azt felelték: »Megyünk veled mi is.« Elindultak tehát, és beszálltak a bárkába, de azon az éjszakán semmit sem fogtak.

³***Simon Péter így szólt: „Megyek halászni.” „Mi is veled tartunk”, mondták. Kimentek és beszálltak a bárkába. De azon az éjszakán nem fogtak semmit.***

³***Monda nekik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának neki: Elmegyünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit.***

³Simon Péter így szólt hozzájuk:– Elmegyek halászni. Erre ők:– Mi is veled megyünk.Kimentek, és beszálltak a bárkába, de aznap éjjel semmit sem fogtak.

⁴MANE AUTEM IAM FACTO, STETIT IESUS IN LITORE; NON TAMEN SCIEBANT DISCIPULI QUIA IESUS EST.

⁴**Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. De a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus az.**

⁴Amikor már megvirradt, Jézus a parton állt, de a tanítványok nem tudták, hogy Jézus az.

⁴***Mikor megvirradt, Jézus kint állt a parton, de a tanítványok nem ismerték föl, hogy Jézus az.***

⁴***Mikor pedig immár reggeledék, megállt Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van ott.***

⁴Amikor megvirradt, Jézus megállt a parton, de a tanítványok nem tudták, hogy ő az.

⁵DICIT ERGO EIS IESUS: “PUERI, NUMQUID PULMENTARIUM HABETIS?”. RESPONDERUNT EI: “NON”.

⁵**Jézus megszólította őket: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincs” – felelték.**

⁵Jézus azt mondta nekik: »Fiaim, nincs valami ennivalótok?« Azt felelték: »Nincsen!«

⁵***Jézus megszólította őket: „fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincsen”, felelték.***

⁵ *Monda azért nekik Jézus: Fiaim! Van-e valami ennivalótok? Felelének néki: Nincsen!*

⁵ Jézus ekkor így szólt hozzájuk:– Gyerekek, nincs valami ennivalótok?– Nincs – válaszolták.–

⁶ ILLE AUTEM DIXIT EIS: “MITTITE IN DEXTERAM NAVIGII RETE ET INVENIETIS”. MISERUNT ERGO ET IAM NON VALEBANT ILLUD TRAHERE A MULTITUDINE PISCIIUM.

⁶ **Erre azt mondta nekik: „Vessétek ki a bárka jobb oldalán a hálót, s ott majd találtok.” Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól.**

⁶ Ő ekkor azt mondta nekik: »Vessétek a hálót a bárka jobb oldalára, és találni fogtok!« Kivetették, de kihúzni már nem tudták a tömérdek hal miatt.

⁶ **Ekkor azt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, ott majd találtok.” Kivetették és alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól.**

⁶ *Ő pedig monda nekik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt.*

⁶ Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, és majd találtok! – mondta nekik. Kivetették, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt.

⁷ DICIT ERGO DISCIPULUS ILLE, QUEM DILIGEBAT IESUS, PETRO: “DOMINUS EST!”. SIMON ERGO PETRUS, CUM AUDISSET QUIA DOMINUS EST, TUNICAM SUCCINXIT SE, ERAT ENIM NUDUS, ET MISIT SE IN MARE;

⁷ **Erre az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzve –, és beugrott a vízbe.**

⁷ Akkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, így szólt Péterhez: »Az Úr az!« Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét, mert neki volt vetkőzve, és a tengerbe vetette magát.

⁷ **Erre a tanítvány, akit Jézus kedvelt, így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, fölvette köntösét – mert neki volt vetkőzve – és a tóba vetette magát.**

⁷ *Szóla azért az a tanítvány, akit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe.*

⁷ Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett:– Az Úr az! Amikor Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára vette felsőruháját, mert mezítelen volt, és a tengerbe vetette magát.

⁸ ALII AUTEM DISCIPULI NAVIGIO VENERUNT, NON ENIM LONGE ERANT A TERRA, SED QUASI CUBITIS DUCENTIS, TRAHENTES RETE PISCIIUM. 9 UT ERGO

DESCENDERUNT IN TERRAM, VIDENT PRUNAS POSITAS ET PISCES SUPERPOSITUM ET PANEM.

⁸ **A többi tanítvány követte a bárkával. A hallal teli hálót is maguk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire.**

⁸ A többi tanítvány pedig a bárkával jött ki, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és húzták maguk után a halakkal telt hálót.

⁸ ***A többi tanítvány követte a bárkával. A halakkal telt hálót is maguk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire.***

⁸ *A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonszszakvala a hálót a halakkal.*

⁸ A többi tanítvány pedig a bárkán jött ki, magukkal húzva a hallal teli hálót. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire.

⁹ **Amikor partot értek, izzó parazsat láttak s rajta halat, mellette meg kenyeret.**

⁹ Amikor partra szálltak, égő parazsat pillantottak meg, rajta halat és mellette kenyeret.

⁹ ***Mikor partra értek, izzó parazsat pillantottak meg, rajta halat és mellette kenyeret.***

⁹ *Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér.*

⁹ Amint kiszálltak a partra, parazsat láttak ott, rajta halat és kenyeret.

¹⁰ DICIT EIS IESUS: “AFFERTE DE PISCIBUS, QUOS PRENDIDISTIS NUNC”.

¹⁰ **Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok.”**

¹⁰ Jézus azt mondta nekik: »Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok!«

¹⁰ ***Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok.” Erre Simon Péter visszament és partra vonta a hálót. Százötvenhárom nagy hal töltötte meg.***

¹⁰ *Monda nekik Jézus: Hozzatok a halakból, a melyeket most fogtatok.*

¹⁰ Jézus így szólt hozzájuk:– Hozzatok a most fogott halakból!

¹¹ ASCENDIT ERGO SIMON PETRUS ET TRAXIT RETE IN TERRAM, PLENUM MAGNIS PISCIBUS CENTUM QUINQUAGINTA TRIBUS; ET CUM TANTI ESSENT, NON EST SCISSUM RETE.

¹¹ **Péter visszament, és partra vonta a hálót, amely tele volt nagy hallal, szám szerint százötvenhárommal, s bár ennyi volt benne, nem szakadt el a háló.**

¹¹ Erre Simon Péter visszament, és partra vonta a hálót, amely meg volt tömve százötvenhárom nagy hallal. És bár ennyi volt, nem szakadozott a háló.

¹¹ ***Noha ennyi volt a hálóban, nem szakadt el.***

¹¹ *Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, a mely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló.*

¹¹ Simon Péter beszállt, és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal; és bár ilyen sok volt, nem szakadt el a háló.–

¹² DICIT EIS IESUS: “VENITE, PRANDETE”. NEMO AUTEM AUDEBAT DISCIPULORUM INTERROGARE EUM: “TU QUIS ES?”, SCIENTES QUIA DOMINUS EST.

¹² **Jézus hívta őket: „Gyertek, egyetek!” A tanítványok közül senki sem merte megkérdezni: „Ki vagy?” – hiszen tudták, hogy az Úr az.**

¹² Jézus azt mondta nekik: »Gyertek, egyetek!« A tanítványok közül senki sem merte őt megkérdezni: »Ki vagy te?« Tudták ugyanis, hogy az Úr az.

¹² ***Jézus hívta őket: „Jöjjetek ide, egyetek!” A tanítványok közül senki sem merte megkérdezni: „Ki vagy?” – hiszen tudták, hogy az Úr az.***

¹² *Monda nékik Jézus: Jertek, ebédeljete. A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy az Úr ő.*

¹² Gyertek, egyetek! – mondta nekik Jézus. A tanítványok közül senki sem merte őt megkérdezni: „Ki vagy te?” Tudták ugyanis, hogy az Úr az.

¹³ VENIT IESUS ET ACCIPIT PANEM ET DAT EIS ET PISCES SIMILITER.

¹³ **Jézus odajött, fogta a kenyeret, s adott nekik. Ugyanígy halat is.**

¹³ Jézus odament, fogta a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanígy a halat is.

¹³ ***Akkor Jézus fogta a kenyeret és adott nekik, ugyanígy halat is.***

¹³ *Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adánékik, és hasonlóképen a halat is.*

¹³ Jézus tehát odament, vette a kenyeret és adott nekik, s ugyanúgy halat is.

¹⁴ HOC IAM TERTIO MANIFESTATUS EST IESUS DISCIPULIS, CUM RESURREXISSET A MORTUIS.

¹⁴ **Ez volt a harmadik eset, hogy a halálból való feltámadása után Jézus megjelent nekik.**

¹⁴ Jézus ekkor már harmadszor jelent meg a tanítványainak azóta, hogy föltámadt a halálból.

¹⁴ ***Ez volt a harmadik eset, hogy Jézus halálból való föltámadása után megjelent a tanítványoknak.***

¹⁴ *Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána feltámadt a halálból.*

¹⁴ Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halottak közül.

¹⁵ CUM ERGO PRANDISSENT, DICIT SIMONI PETRO IESUS: “SIMON IOANNIS, DILIGIS ME PLUS HIS?”. DICIT EI: “ETIAM, DOMINE, TU SCIS QUIA AMO TE”. DICIT EI: “PASCE AGNOS MEOS”.

¹⁵ **Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?” „Igen, Uram – felelte –, tudod, hogy szeretlek.” Erre így szólt hozzá: „Legeltesd bárányaimat!”**

¹⁵ Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétert: »Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?« Ő azt felelte: »Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!« Erre azt mondta neki: »Legeltesd bárányaimat!«

¹⁵ ***Étkezés után Jézus megkérdezte Pétert: „Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?” „Igen Uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek.” Erre így szólt hozzá: „Legeltesd bárányaimat.”***

¹⁵ *Mikor aztán megebédélének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-e engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki: Legeltesd az én bárányaimat!*

¹⁵ Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez:– Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezeket a dolgokat?– Igen, Uram, te ismered irántad való szeretetemet – válaszolja.– Legeltesd bárányaimat! – mondta neki.

¹⁶ DICIT EI ITERUM SECUNDO: “SIMON IOANNIS, DILIGIS ME?”. AIT ILLI: “ETIAM, DOMINE, TU SCIS QUIA AMO TE”. DICIT EI: “PASCE OVES MEAS”.

¹⁶ **Aztán másodszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen, Uram – válaszolta –, tudod, hogy szeretlek.” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!”**

¹⁶ Majd másodszor is megkérdezte: »Simon, János fia, szeretsz-e engem?« Azt felelte: »Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!« Erre azt mondta neki: »Legeltesd juhaimat!«

¹⁶ **Aztán megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen Uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek.” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat.”**

¹⁶ *Monda néki ismét másodszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki: Őrizd az én juhaimat!*

¹⁶ Másodszor is így szólt hozzá:– Simon, János fia, szeretsz-e engem?– Igen, Uram, te ismered irántad való szeretetemet – válaszolja.– Légy pásztora juhaimnak! – mondta neki.

¹⁷ DICIT EI TERTIO: “SIMON IOANNIS, AMAS ME?”. CONTRISTATUS EST PETRUS QUIA DIXIT EI TERTIO: “AMAS ME?”, ET DICIT EI: “DOMINE, TU OMNIA SCIS, TU COGNOSCIS QUIA AMO TE”. DICIT EI: “PASCE OVES MEAS.

¹⁷ **Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?” S így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.” Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juhaimat!”**

¹⁷ Aztán harmadszor is megkérdezte: »Simon, János fia, szeretsz-e engem?« Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte őt: »Szeretsz-e engem?«, és azt felelte: »Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek!« Ekkor így szólt: »Legeltesd juhaimat!

¹⁷ **Majd harmadszor is megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: szeretsz engem? És csak annyit mondott: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juhaimat.”**

¹⁷ *Monda néki harmadszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta vala néki: Szeretsz-e engem? És monda néki: Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat!*

¹⁷ Harmadszor is szólt hozzá:– Simon, János fia, van benned irántam szeretet? Péter elszomorodott, hogy harmadszor kérdezte tőle: „Van benned irántam szeretet?” Ezért ezt mondta neki:– Uram, te mindent tudsz; te ismered irántad való szeretetemet. Jézus így szólt hozzá:– Legeltesd juhaimat!

¹⁸ AMEN, AMEN DICO TIBI: CUM ESSES IUNIOR, CINGEBAS TEIPSUM ET AMBULABAS, UBI VOLEBAS; CUM AUTEM SENUERIS, EXTENDES MANUS TUAS, ET ALIUS TE CINGET ET DUCET, QUO NON VIS”.

¹⁸ **„Bizony, bizony, mondom neked: Amikor fiatal voltál, felövezted magad, s oda mentél, ahova akartál. De ha majd megöregszel, kiterjeszted karod, s más fog felövezni, aztán oda visz, ahova nem akarod.”**

¹⁸ Bizony, bizony mondom neked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál. Amikor azonban megöregszel, kiterjeszted kezeidet; más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarsz.

¹⁸ **„Bizony, bizony mondom neked: Mikor fiatalabb voltál, magad övezted föl magadat és oda mentél, ahova akartál. De majd ha megöregszel, kiterjeszted kezedet és más övez fel téged, aztán oda visz, ahová nem akarsz.”**

¹⁸ Bizony, bizony mondom néked, a mikor ifjabb valál, felövezéd magadat, és oda mégy vala, a hova akarsz; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, a hová nem akarsz.

¹⁸ Bizony, bizony, mondom neked, amikor fiatal voltál, felövezted magad, és oda mentél, ahová akartál; de amikor megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahová nem akarsz.

¹⁹ HOC AUTEM DIXIT SIGNIFICANS QUA MORTE CLARIFICATURUS ESSET DEUM. ET HOC CUM DIXISSET, DICIT EI: “SEQUERE ME”.

¹⁹ **E szavakkal jelezte, hogy milyen halállal dicsőíti majd meg Istent. Majd hozzátette: „Kövess engem!”**

¹⁹ Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fogja megdicsőíteni az Istent. Miután ezt mondta, így szólt hozzá: »Kövess engem!«

¹⁹ **E szavakkal jelezte, hogy milyen halállal fogja megdicsőíteni Istent. Majd hozzáfűzte: „Kövess engem!”**

¹⁹ Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: Kövess engem!

¹⁹ Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti meg majd Istent. E szavak után így szólt hozzá:– Kövess engem!

1.3. BEHATÁROLÁS

A János-evangélium utolsó fejezetében két epizód jelenik meg ebben a szakaszban: a feltámadt Jézus nem zárt ajtók mögött (Jn 20,19-29), hanem a szabadban: a Tibériás tenger partján a csodálatos halfogás kapcsán találkozik tanítványaival (Jn 21,1-14). Illetve párbeszédet folytat Simon Péterrel rehabilitálva őt, s küldetést adva neki (Jn 21,15-19).

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy:

- Jézus Krisztus az, aki feltámadt.
- Az Úr megbocsát tanítványainak: gyengéden, szeretettel „gyermekeimnek” nevezi őket, meghívva őket ezzel a bizalom útjára.

- Jézus gondoskodik továbbra is övéiről: az „első közös reggelin” táplálja őket hallal és kenyérrel, ami utalás az Eucharisziára.
- A Mester állandó párbeszédet folytat Péterrel, s rajta keresztül minden kor tanítványával, meghívva őket a folyamatos szeretet-válaszra, Krisztus-követésre. A keresztény élet mindig válasz kell, hogy maradjon Isten megelőző szeretetére (vö. 1Jn 4,9-10).
- Péternek kiemelkedő szerepe van az Egyházban. Ő az, akire Jézus rábízta a „nyáj” legeltetését, őrzését, vagyis az Egyház vezetését, amit az apostolnak és minden utódának - a római pápának- a szolgáló, engedelmes szeretet és a Jézus- követés logikájában kell gyakorolnia.
- Az Egyház hajója és „legénysége” Péter és a mindenkori utódja: a római pápa vezetése alatt, mindig számíthat isteni Mesterére az evangelizáció haláskalandjában a történelem tengerén!

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

Παιδιά(*pájdíá*): (kis)gyermek (Jn 21,5)

Az újszövetségi Szentírásban csak a János-evangéliumban és az első János-levélben jelenik meg ez a szó többes szám megszólító esetben (vocativus). Míg a levélben az író szólítja így meg az olvasóit (1Jn 2,14.18; 1Jn 3,7), addig az evangéliumban, csupán egyetlen alkalommal, maga a feltámadt Jézus nevezi így meg a tanítványait (Jn 21,5). Ebben a kifejezésben megragadható a feltámadt Mester gyengéd finomsága, diszkréciója és nagylelkű, megbocsátó szeretete is, aki azokat szólítja így meg, akik közül a legtöbben elhagyták őt. A szóban benne rejlik a gyermeki bizalomra való felhívás is, amit az apostolok újból megtapasztalnak a csodálatos halfogás láttán.

λέγει(*legej*): mondja (Jn 21,15-17.19)

Fontos megállapítani, hogy Jézus és Simon Péter párbeszédében az evangélista igen gyakran használja a jelen idejű „mondja” igét (Jn 21,15-17.19), ami egy sajátos árnyalatot kölcsönöz az epizódnak. Ezáltal egyrészt mozgalmasabbá válik az elbeszélés menete: a szeretet dinamikájában bontakozik ki, másrészt pedig jobban bevonódik az olvasó a jelenetbe. Továbbá ez arra is utal, hogy mintegy folyamatos párbeszéd bontakozik ki Mester és tanítványa között, ami átível az apostol egész életén. Péter, aki megtapasztalja, hogy a háromszori tagadása ellenére is megbocsát neki Jézus, arra kap meghívást a feltámadt Úrtól, hogy élete legyen egy állandó válasz Jézus szeretetére. Ezt pedig az első apostol a rábízott Egyházzal való gondoskodásban, a Mester engedelmes követésében, majd a vértanúhalálában fogja megélni.

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok János evangéliumán belül

Jn 1,42 elvitte Jézushoz. Jézus ráemelte tekintetét, s így szólt hozzá: „Te Simon vagy, János fia, de Kéfa, azaz Péter lesz a neved.”

Jn 1,43 Másnap Galilea felé tartva találkozott Fülöppel. Felszólította: „Gyere és kövess!”

Jn 1,45-49 Fülöp találkozott Natánaellel és elmondta neki: „Megtaláltuk, akiről Mózes törvénye és a próféták írnak, a názáreti Jézust, Józsefnek a fiát. „Jöhet valami jó Názáretből? – kérdezte Natánael. „Gyere és győződjél meg róla! – felelte Fülöp. Amikor Jézus meglátta Natánaelt, amint feléje tartott, ezt mondta róla: „Lám, egy igazi izraelita, akiben nincs semmi álnokság. Natánael megkérdezte tőle: „Honnét ismersz?” Jézus így válaszolt: „Mielőtt Fülöp hívott volna, láttalak, a fügefa alatt voltál.” Natánael erre felkiáltott: „Rabbi (azaz: Mester), te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya!”

Jn 6,1 Jézus ezután átkelt a Galileai-tavon, Tibériás taván.

Jn 6,11 Jézus ekkor kezébe vette a kenyeret, hálát adott és kiosztotta a letelepedett embereknek, s ugyanígy a halból is adott, amennyit csak akartak.

Jn 6,68 Simon Péter felelt neki: „Uram, kihez mennénk? Tiéd az örök életet adó tanítás.”

Jn 7,39 A Lélek ugyanis még nem jött el, mert még nem dicsőült meg Jézus.

Jn 11,16 Tamás, akit melléknevén Didimusznak hívtak, így szólt a többi tanítványhoz: „Menjünk mi is, haljunk meg vele együtt!”

Jn 13,23 A tanítványok közül az egyik, akit kedvelt Jézus, az asztalnál Jézus mellett ült.

Jn 13,31 Amikor elment, Jézus beszélni kezdett: „Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne.”

Jn 13,36 Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mégy? „Ahova megyek – válaszolta Jézus –, oda most nem jöhetsz velem, de később követni fogsz.”

Jn 13,37-38 Péter fogadkozott: „Miért ne követhetnék már most? Életemet adom érted. Jézus leintette: „Életedet adod értem? Bizony, bizony, mondom neked: Mire megszólal a kakas, háromszor megtagadsz.”

Jn 14,5 Erre Tamás azt mondta: „Uram, nem tudjuk, hova mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?”

Jn 16,30 Így világossá vált előttünk, hogy mindent tudsz, s nincs szükség rá, hogy valaki is kérdezzen. Ezért hisszük, hogy az Istentől jöttél.

Jn 17,1 E szavak után Jézus az égre emelte tekintetét, és így imádkozott: „Atyám, elérkezett az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged.”

Jn 18,17.25-27 A kapunál őrködő szolgáló megkérdezte Pétertől: „Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy? „Nem vagyok – felelte. Simon Péter még mindig ott állt és melegedett. Újra megkérdezték tőle: „Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy? De tagadta: „Nem vagyok. A főpap egyik szolgája, aki rokona volt annak, akinek Péter levágta a fülét, megjegyezte: „De hisz ott láttalak vele a kertben. Péter ismét tagadta. Erre nyomban megszólalt a kakas.”

Jn 18,32 Így beteljesedett, amit Jézus mondott, amikor megjövendölte, milyen halállal hal meg.

Jn 19,26 Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!”

Jn 20,2 Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették.”

Jn 20,8 Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt.

Jn 20,14 E szavakkal hátrafordult, s látta Jézust, amint ott állt, de nem tudta róla, hogy Jézus.

Jn 20,18 Mária Magdolna elment, és hírül adta a tanítványoknak: „Láttam az Urat, s ezt mondta nekem.”

Jn 20,19.26 Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek! (...) Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”

Jn 20,24 A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimus, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus.

Jn 21,20 Péter hátrafordult, s látta, hogy az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, s aki a vacsorán a keblére hajolt és megkérdezte tőle: „Uram, ki árul el? – az követi.”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 4,21 Útját folytatva megpillantott két másik testvért is, Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Épp hálójukat javígtatták a bárkában, apjukkal, Zebedeussal. Őket is hívta.

Mt 14,19 s meghagyta, hogy a nép telepedjék le a fűre, majd fogta az öt kenyeret meg a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta őket. Ezután megtörte a kenyereket, odaadta tanítványainak, a tanítványai pedig a népnek.

Mt 14,29 „Gyere!” – felelte. Péter kilépett a bárkából és elindult Jézus felé a vízen.

Mt 15,36 Aztán fogta a hét kenyeret és a halakat, hálát adott, megtörte és odaadta tanítványainak, tanítványai pedig a népnek.

Mt 16,17-19 Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Én is mondom neked: Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkösz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.”

Mt 16,22 Péter félrevonta, és szemrehányást tett neki ezekkel a szavakkal: „Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled.”

Mt 26,32 De feltámadásom után majd előttetek megyek Galileába.

Mt 28,7 Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudotokra adtam.

Mk 6,41 Akkor fogta az öt kenyeret és a két halat, föltekintett az égre, és hálát adott. Megtörte a kenyeret, s odaadta a tanítványoknak, hogy osszák szét. A két halat is szétszította.

Mk 8,6 Erre megparancsolta a népnek, hogy telepedjék le a földre. Majd fogta a hét kenyeret, hálát adott, megtörte és odaadta tanítványainak, hogy osszák szét. Szét is osztották a nép közt.

Lk 5,1-11 Amikor egyszer a Genezárettavánál állt, nagy tömeg sereglett oda hozzá, hogy hallgassa az Isten szavát. Láta, hogy a tó partján két bárka vesztegel. A halászok kiszálltak, és a hálót mosták. Beszállt hát az egyik bárkába, Simonéba, s megkérte, hogy lökje egy kicsit beljebb a parttól. Aztán leült, és a bárkából tanította a népet. Amikor befejezte a tanítást, így szólt Simonhoz: „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat halfogásra! „Mester, egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra, kivetem a hálót. – válaszolta Simon –, és így is tett, s annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Intettek a másik bárkában levő társaiknak, hogy menjenek segíteni. Mentek is, és úgy telerakták mind a két bárkát, hogy majdnem elsüllyedt. Ennek láttán Simon Péter Jézus lábához borult, és e szavakra fakadt: „Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok! Mert a szerencsés halfogás láttán társaival együtt félelem töltötte el. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, Simon társait. De Jézus így szólt Simonhoz: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.” Kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték.”

Lk 7,42-43 Nem volt miből fizetniük, hát elengedte mind a kettőnek. Melyikük szereti most jobban? „Úgy gondolom, az, akinek többet elengedett.” – felelte Simon. „Helyesen feleltél” – mondta neki.

Lk 9,16 Most kezébe vette az öt kenyeret és a két halat. Föltekintett az égre, megáldotta, és tanítványainak adta, hogy osszák ki a népnek.

Lk 22,31-32 Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon benneteket, mint a búzát. De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet.

Lk 24,16 De szemük képtelen volt felismerni.

Lk 24,30 Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik.

Lk 24,34 Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak.

Lk 24,41-43 De örömükben még mindig nem mertek hinni és csodálkoztak. Ezért így szólt hozzájuk: „Van itt valami ennivalótok? Adtak neki egy darab sült halat. Fogta és a szemük láttára evett belőle.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

2Sám 5,2 Már tegnap és tegnapelőtt is, amikor még Saul volt a királyunk, te voltál, aki vezetted Izrael hadjáratait. S az Úr is azt mondta neked: Legeltesd népemet, Izraelt, és légy Izrael fejedelme.

Zsolt 78,71-72 Az anyajuhoktól szólította el, hogy legeltesse Jákobot, a népét, Izraelt, az ő örökségét. Ő szívének egyszerűségében legeltette, s hozzáértő kézzel vezette.

ApCsel 10,41 igaz, nem az egész népnek, hanem csak az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk, akik ettünk és ittunk vele halálából való feltámadása után.

ApCsel 20,28 Vigyázzatok magatokra és az egész nyájra! Azért rendelt benneteket a Szentlélek az élére elöljáróul, hogy igazgassátok az Isten egyházát, amelyet a tulajdon vére árán szerzett meg magának.

ApCsel 21,11.14 Odajött, elvette Pál övét, és összekötözte vele kezét, lábát, s így szólt: „Ezt üzeni a Szentlélek: Azt a férfit, akié ez az öv, a zsidók így kötik majd meg Jeruzsálemben és kiszolgáltatják a pogányoknak.” (...)„Minthogy nem tudtuk lebeszélni, belenyugodtunk. „Teljesedjen az Úr akarata!” – mondtuk.

1Kor 15,5 Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek.

1Pt 4,16 Ha pedig mint kereszténynek kell szenvednie, ne szégyellje, hanem dicsőítse meg Istent ezzel a névvel.

1Pt 5,2 Legeltessétek Istennek rátok bízott nyáját, viseljétek gondját, ne kényszerből, hanem önként, Isten (szándéka) szerint ne haszonlesésből, hanem buzgóságból.

2Pt 1,14 mert tudom, hogy közel van sátram levetése, mint azt Urunk, Jézus Krisztus is tudtomra adta.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Ágoston: Ha a tanítványok így jártak volna el Jézus halála után és feltámadása előtt, akkor azt kellene hinnünk, hogy ezt kétségbeesésből tették. De most, miután látták őt élve kijönni a sírból, látták sebeit, és lehellelte által megkapták a Szentlelket, hirtelen azzá válnak, amik voltak, és nem embert, hanem halat fognak. A válasz tehát az, hogy nem tiltották meg nekik, hogy törvényes mesterségükből megéljenek, ha ez nem árt az apostolkodásuknak, és nem volt másból megélniük. Valójában még Szent Pál sem élt azzal a jogával, ami a többi evangéliumhirdetővel együtt megillette (1Kor 9,9), hanem fáradozott megélhetéséért, hogy tanítása a pogányoknak, akik számára Krisztus neve nem volt eljesen idegen, ne áruként jelenjen meg. Annak ellenére, hogy másra képezték ki, megtanult egy olyan szakmát, amelyet még nem ismert, nehogy terhére legyen [hallgatóinak], miközben ő, a tanító, saját kezével kereste kenyerét. Mennyivel inkább áll ez Szent Péterre, aki eleve halász volt, és azt csinálta, amit tanult, amikor nem talált más megélhetést.

Valaki ellenvethetné: Hogyan lehet az, hogy semmit sem fogott, amikor az Úr ezt mondja: „Keressétek először Isten országát és annak igazságát, és ezek mind megadatnak nektek.” (vö. Mt 6, 33) Az Úr beváltotta, amit ígért, mert ki más adta azt a halat, amelyet kifogtak? Még az is feltehető, hogy ő idézte elő azt a szükségletet, ami halászátra kényszerítette őket, hogy csodát tehessen velük.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

642. Mindaz, ami ezekben a húsvéti napokban történt, az apostolokat – és egész különösen Pétert – a húsvét reggelén kezdődött új korszak építésének szolgálatába állítja. Mint a Föltámadott tanúi Egyházának alapkövei maradnak. Az első hívő közösség hite azoknak a konkrét embereknek a tanúságára épül, akiket a keresztények ismertek, és akik közül a legtöbb még közöttük élt. „Krisztus föltámadásának e tanúi” elsősorban

Péter és a Tizenkettő, de nemcsak ők: Pál világosan beszél több mint ötszáz személyről, akiknek Jézus egyszerre jelent meg; megjelent még Jakabnak és a többi apostolnak is.

643. E tanúságtételek láttán lehetetlen Krisztus föltámadását a fizikai renden kívül értelmezni és nem elismerni mint történeti tény. A tényekből következik, hogy a tanítványok hite Mesterük – általa előre megmondott – szenvedése és kereszthalála radikális próbatételének vettetett alá. A szenvedés által kiváltott megrendülés oly nagy volt, hogy a tanítványok (legalábbis közülük néhányan) nem azonnal hittek a föltámadás hírének. Az evangéliumok messze nem egy misztikus elragadtatástól lelkes közösségről beszélnek; megtört („szomorú”: Lk 24,17) és megfélelmitett tanítványokat állítanak elénk. Ezért nem hittek a sírtól visszatérő szent asszonyoknak, és szavukat „képzeltetésnek tartották” (Lk 24,11). Amikor Jézus húsvét estéjén megmutatta magát a Tizenegynek, „szemükre vetette hitetlenségüket és szívük keménységét, mert nem hittek azoknak, akik látták őt föltámadottan” (Mk 16,14).

644. A tanítványok még a föltámadott Jézus valósága láttán is kételkedtek; annyira lehetetlennek tűnt nekik a dolog: azt gondolták, hogy kísértetet látnak, „álmélkodtak, de örömeikben még mindig nem mertek hinni” (Lk 24,41). Tamás a kételkedésnek ugyanezt a próbáját élte át, s még a Máté által elbeszél utolsó, galileai megjelenéskor is „egyesek (...) kételkedtek” (28,17). Ezért a hipotézis, mely szerint a föltámadás az apostolok hitének (vagy hiszékenységének) „eredménye” lett volna, minden alapot nélkülöz. Épp ellenkezőleg, hitük a föltámadásban – az isteni kegyelem hatása alatt – a föltámadott Jézus valóságának közvetlen megtapasztalásából született.

857. Az Egyház apostoli, mert az apostolokra alapszik, mégpedig három értelemben:

* az „apostolokra”, a Krisztustól kiválasztott és elküldött tanúkra „alapított épület” (Ef 2,20) volt és marad;

* a benne lakó Szentlélek segítségével őrzi és adja tovább tanítását, a jó letéteményt és a józan szavakat, melyeket az apostoloktól hallott;

* a tanítás, a megszentelés és a kormányzás feladatát az Apostoloktól kezdve Krisztus második eljöveteleig azok segítségével végzi, akik az Apostolok nyomába lépnek lelkipásztori feladatukban: a Püspökök kollégiuma segítségével, „mely mellett ott állnak a papok Péter utódával és az Egyház legfőbb pásztorával egységben”.

„Mert nyájadat, örök Pásztorunk, magára nem hagyod, hanem szent Apostolaid által mindvégig őröd és óvod, hogy azok kormányozzák hívó népedet, akik rendelkezédből állnak nyájad élén Fiad helyett mint pásztorok.”

995. Krisztus tanújának lenni nem más, mint „az ő föltámadása tanújának lenni” (ApCsel 1,22) , miután ettek és ittak „vele együtt föltámadása után” (10,41). A föltámadás keresztény reményét teljesen megpecsételik a föltámadt Krisztussal történt találkozások. Föl fogunk támadni, mint Ő, Ővele és Őáltala.

996. A föltámadás keresztény hite kezdettől fogva értetlenségekkel és ellenkezésekkel találkozott. „Egyetlen dologban sem mondanak ellent a keresztény hitnek oly hevesen, konokul, minden erővel, perlekedve, mint a test föltámadásának.” Azt általában elfogadják az emberek, hogy az emberi személy élete a halál után szellemi módon

folytatódik. De hogyan lehet azt elhinni, hogy ez az oly nyilvánvalóan halandó test képes lesz föltámadni az örök életre?

553. Jézus különleges tekintélyt bízott Péterre: „Neked adom a mennyek országának kulcsait; amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, föloldott lesz a mennyben is” (Mt 16,19). A „kulcsok hatalma” a teljhatalmat jelenti Isten házának kormányzására, ami az Egyház. Jézus, a „Jó Pásztor” (Jn 10,11) e megbízatást föltámadása után megerősítette: „Legeltesd bárányaimat” (Jn 21,15–17). Az „oldás” és a „kötés” hatalma teljhatalmat jelent a bűnbocsánatra, tantételek megfogalmazására és fegyelmi döntések meghozatalára az Egyházban. Jézus ezt a hatalmat az Egyházra bízta az apostolok és különösképpen Péter szolgálata által, akire mint egyre az Ország kulcsait kifejezetten rábízta.

641. Mária Magdolna és a szent asszonyok, akik jöttek, hogy elvégezzék Jézus testének megkenését, melyet a készületi nap miatt sietve temettek el, voltak az elsők, akik találkoztak a Föltámadottal. Így Krisztus föltámadásának első hírnökei az apostolok számára az asszonyok voltak. Az apostoloknak Jézus ezután jelent meg, először Péternek, majd a tizenkettőnek. Péter tehát, aki arra hivatott, hogy erősítse meg testvérei hitét, előttük látja a Föltámadottat, és az ő tanúságára támaszkodva kiáltja a közösség: „Valóban föltámadott az Úr, és megjelent Simonnak” (Lk 24,34).

881. Az Úr egyedül Simonból, akinek a Péter nevet adta, alkotta meg Egyháza szikláját. Neki adta az Egyház kulcsait; őt az egész nyáj pásztorává tette. „Azt az oldó és kötő hivatalt azonban, amit Péter kapott, a fejével kapcsolatban álló apostolkollégium is megkapta”. Ez a pásztori hivatal, mely Péteré és a többi apostolé, az Egyház alapjaihoz tartozik. A római Pápa primátusa alatt a püspökök folytatják.

1429. Szent Péter megtérése Mestere háromszoros megtagadása után ezt tanúsítja. Jézus végtelenül irgalmas tekintete váltja ki a bánat könnyeit és – az Úr föltámadása után – Péter iránta való szeretetének háromszoros megerősítését. A második megtérésnek közösségi jellege is van. Ez mutatkozik meg a meghívásban, melyet az Úr egy egész egyházhoz intéz: „Tarts bűnbánatot!” (Jel 2,5.16).

Szent Ambrus a két megtérésről mondja: „az Egyháznak pedig van vize is, könnye is, keresztvize és bűnbánati könnyei”.

1090. „A földi liturgiában annak a mennyei liturgiának előízét élvezzük, melyet Jeruzsálemben ünnepelnek, a szent városban, ahová zarándokként tartunk, ahol Krisztus, a szentély és az igazi sátor szolgálja ül Isten jobbán; a földi liturgiában az összes mennyei sereggel együtt énekeljük az Úrnak a dicsőség himnuszát; tisztelettel megemlékezvén a szentekről, némi részt és közösséget remélünk velük; várjuk az Üdvözítőt, Urunkat Jézus Krisztust, amíg Ő maga, a mi életünk meg nem jelenik, és vele együtt mi is meg nem jelenünk dicsőségében.”

1137. Szent János Apokalipszise, melyet az Egyház liturgiájában olvasunk, elsősorban kinyilatkoztatja nekünk az égben fölállított trónust; és a trónon ülőt: „az Urat” (Iz 6,1). Azután „az ott álló, mintegy megölt Bárányt” (Jel 5,6): a megfeszített és föltámadt Krisztust, az igazi sátor egyetlen Főpapját, Őt, aki „áldozó és áldozat, elfogadó és

ajándékozott”. Végül „az élő víz folyóját, (...) mely kristálytisztán fakad Isten és a Bárány trónjából” (Jel 22,1), s amely a Szentlélek egyik legszebb szimbóluma.

1138. A Krisztusban „újra összefoglaltak” részt vesznek Isten dicsőítésének szolgálatában és tervének megvalósításában: az égi hatalmasságok, az egész teremtség (a négy élőlény), az ó és új Szövetség szolgái (a huszonnégy vén), Isten új népe (a száznegyvennégyezer, főként az „Isten Igéje miatt” vértanúkká lettek Jel 6,9) és Isten szentséges Anyja (az Asszony; a Bárány Menyasszonya), és végül „egy hatalmas sereg minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből, akiket megszámlálni senki sem tudott” (Jel 7,9).

1139. Ebben az örök liturgiában részesít minket a Szentlélek és az Egyház, amikor a szentségekben az üdvösség misztériumát ünnepeljük.

1326. Végül az Eucharisztia ünneplése által már most részt veszünk az égi liturgiában és elővételezzük az örök életet, amelyben „Isten lesz minden mindenben” (1Kor 15,28).

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT VI. PÁL PÁPA EVANGELIUNUNTIANDI KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

Az egyetemes egyház távlata

61. Ki kell tértünk itt, kedves Testvérek és Gyermekeink, egy igen fontos kérdésre. Az első keresztények örömmel vallották meg, hogy egyetemes jellegű egyháznak tagjai. Erről tanúskodtak liturgiájukban, de a bírók és hóhérok előtt is, valamint minden hitvédő iratukban. Teljes tudatában voltak annak, hogy nagy közösség áll mögöttük, amelynek sem a tér, sem az idő nem szab határt: „az igaz Ábeltől az utolsó kiválasztottig”, „a föld végső határáig”, „a világ végezetéig”.

Ilyennek akarta Urunk az egyházat: egyetemesnek, hatalmas fának, amelynek lombjában fészket raknak az ég madarai, halászhálónak, mely mindenféle halat befog, vagy amelyben Péteréhez hasonlóan százötvenhárom nagy halat találtak. Nyájnak akarta az egyházat, amelyet közös pásztor vezet a legelőre. Tehát egyetemesnek akarta, amelynek nincsenek határai, kivéve sajnos egyet: a bűnös ember szívét és lelkét.

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA REDEMPTORHOMINIS KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

7. Krisztus misztériumában

Azok az utak, melyeken a mai Egyházat a Zsinat elindította, s melyeket VI. Pál pápa első enciklikájában kijelölt, minden bizonnyal hosszasan követendőek lesznek számunkra is. Az új korszakot megnyitva azonban joggal kérdezhetjük: Merre haladjunk? Mit kell tennünk, hogy az Egyháznak ebben az új Adventjében, amikor egy új évezred felé közeledünk, közelebb jussunk Ahhoz, akit a Szentírás így nevez: „Örök Atya”, „a jövőendő századok Atyja”? Elsősorban ezt kell az új pápának keresnie, miközben a hit engedelmisségével követi a parancsot, melyet az Úr Krisztus nem is egyszer adott Péternek: „Legeltesd bárányaimat!” – ami azt jelenti: légy pásztor nyájamnak; és másutt: „Te pedig megtérve, erősítsd meg a testvéreidet!”.

Ezekre a kérdésekre, Testvéreim, Fiaim és Leányaim, egyetlen alapvető választ kell adnunk: egész lelkünkkel, értelmünkkel, akaratunkkal és szívünkkel Krisztus, a mi Megváltónk felé kell fordulnunk; Krisztus felé, aki az emberiség Megváltója. Rá akarunk tekinteni, mert csak Őbenne, az Isten Fiában van üdvösségünk, és Péterrel együtt mondjuk: „Uram, kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak!”

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA UTUNUM SINT KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

91. Máté evangéliuma írja le és határozza meg pontosan Péter lelkipásztori küldetését az Egyházban: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Én is mondom neked: te Péter vagy, és én erre a sziklára fogom építeni Egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, föloldott lesz a mennyben is.”

Lukács kiemeli, hogy Krisztus Péterre bízta a testvérek megerősítését, ugyanakkor tudomására hozta emberi gyöngeségét, és megtérésre szorultságát. Mintha Péter emberi gyöngeségének hátterében mutatkozna meg teljesen, hogy különleges szolgálata az Egyházban mindenestől kegyelem; s mintha a Mester külön is foglalkozna az ő megtérésével, hogy fölkészítse a feladatra, amit Egyházában rábízni készült, és nagyon sokat követelt tőle. Péternek e feladatát, mely változatlanul gyöngeségének tárgyilagos látásával társul, a negyedik evangéliumban is megtaláljuk: „Simon, János fia, jobban szeretsz, mint ezek?... Legeltesd bárányaimat.” Jelentősegteljes továbbá, hogy a Korintusiakhoz írt második levél szerint a föltámadott Krisztus először Kéfásnak jelent meg és utána a tizenegyek.

Fontos hangsúlyoznunk, hogy Péter és Pál gyöngesége miként teszi nyilvánvalóvá, hogy az Egyház a kegyelem végtelen erején alapszik. Péter azonnal a primátus ráruházása után szigorú megrovást kapott Krisztustól: „botránkoztatsz engem!” Hogyan ne vennénk észre a kapcsolatot az irgalom, melyre Péter szorul, és az irgalom szolgálata között, melyet elsőként ő tapasztalt meg? S ő háromszor tagadja meg Jézust. János evangéliuma is hangsúlyozza, hogy Péter a nyáj legeltetésének föladatát a szeretet háromszoros megvallásában kapja meg, ami megfelel háromszoros tagadásának. Lukács a maga részéről Krisztus már idézett szavában, melyhez a Péter küldetését értelmező első hagyomány kapcsolódik, kiemeli a tényt, hogy Péternek, miután megtér, meg kell erősítenie testvéreit.

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA PASTORES DABO VOBIS KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

22. APásztorKrisztusképe, kinek nyája az Egyház, újra és még kifejezőbben mutatja ugyanazokat a vonásokat, melyeket Krisztusnak, a Főnek és Szolgának arcán láttunk. Jézus Krisztus ugyanis, aki beteljesítette az Üdvözítő Messiásról szóló jövendöléseket – melyekről a Zsoltáros és Ezekiel próféta olyan különleges örömmel énekelt (vö. Zsolt 22-23; Ez 34,11) –, Jó Pásztornak nevezte magát (Jn 10,11-14), nemcsak Izrael, hanem minden ember számára (10,16). Élete nem más, mint „pásztori szeretetének” szakadatlan megnyilvánulása: megkönyörül a sokaságon, a fáradtakon és elcsigázottakon, akik olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok (vö. Mt 9,35-36);

megkeresi az eltévedtet (vö. 18,12-14) és ünnepel, amikor megtalálja; összegyűjti és őrzi, ismeri és nevükön szólítja bárányait (vö. 10,3), zöldellő réteken és üdítő vizekhez tereli őket (vö. Zsolt 22); asztalt terít számukra és a saját életét adja eledelül. A Jó Pásztor halála és föltámadása által kínálja föl életét, miként a római liturgia éneklí: „Föltámadt a Jó Pásztor, aki életét adta juhaiért és arra méltatta nyáját, hogy meghaljon érte”. (...)

A pap tehát arra hivatott, hogy Jézus Krisztus, az Egyház vőlegényének élő képmása legyen. Mindig a közösség tagja marad, mint a többi hívő – a testvérek és nővérek, akiket a Szentlélek hív egybe –, de a Krisztushoz, a Főhöz és Pásztorhoz való hasonlóság erejéből maga a pap is jegyesi kapcsolatba kerül a rábízott közösséggel: „Amennyiben megjeleníti Krisztust, a Főt és Pásztort s az Egyház Vőlegényét, a pap nemcsak az Egyházban van, hanem az Egyház színe előtt is áll”. Így arra hivatott, hogy a maga lelki életében azt a szeretetet élje, amelyet a Vőlegény Krisztus táplál menyasszonya, az Egyház iránt. E jegyesi jellegnek megfelelően életét úgy kell értelmeznie és berendeznie, hogy Krisztus vőlegényi szeretetének tanúja legyen; ezért képes mindenkit szeretni új, kitáruló és tiszta szívvel, nagylelkű önmegtagadással, állandó, hűséges és teljes odaadással; ugyanakkor szerető féltéssel (vö. 2Kor 11,2) és anyai gyöngédséggel, mely az anyai lelkületből fakadó kedveskedést sem veti meg, és a vajúdás fájdalmas kiáltásait sem szégyelli, „amíg a krisztushívők szívében ki nem alakul Krisztus” (vö. Gal 4,19).

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A mai liturgia középpontjában a feltámadás örömteli misztériuma áll. Ezt hirdeti az *alleluja vers*: „Feltámadt Krisztus, ki mindeneket alkotott, és megkönyörült az emberi nemén”, s az efeletti öröm fényében hangzik el a *kezdőének* (Zsolt 65,1-2) is: „Ujjongj az Úrnak, földkerekség, nevének fönségéről énekelj, zengj néki dicsőítő éneket, alleluja”. Az *olvasmányban* (ApCsel 5,27b-32.40b-41) a főtanács előtt is ezt az örömhírt vallják meg bátran az apostolok Péter vezetésével: „Atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akit ti keresztfára feszítve megöltetek.” Jézus Krisztus legyőzte a halál hatalmát, s ezzel kiszabadította az embereket a halál fogságából. Ez fogalmazódik meg a *válaszos zsoltárban* (Zsolt 29,2.4-6.11-13): „Magasztallak, Uram, mivel megmentettél engem, (...) Uram, lelkemet kihoztad a halál országából, életben tartottál, nehogy sírba szálljak.” és a *szentleckében* is (Jel 5,11-14): „Méltó a Bárány, akit megöltek, hogy övé legyen a hatalom, a gazdagság, a bölcsesség, az erő, a tisztelet, a dicsőség és az áldás!”

Az *evangéliumban* (Jn 21,1-19) a feltámadt Jézus Krisztus és a tanítványok találkozásáról hallhatunk a csodás halfogás, az Úrral való közös étkezés és a Péterhez intézett hármas kérdés-küldetés kapcsán.

Az *egyetemes könyörgések* a „táplálás” és a péteri szolgálat motívumával is kapcsolódnak az evangéliumhoz: „Hogy Szentatyánk, N. pápa és a püspökeink Krisztus tanításával tápláljanak és az örök dicsőségbe vezessenek minket!”; „Hogy a Krisztusban hívők mindnyájan elismerjék Szent Péter utódjának legfőbb pásztori küldetését!”; „Hogy az Oltáriszentségben a kenyér és bor színének fátyla alatt is felismerjük Megváltó

Urunkat!”. Hasonlóképp hangzik a papi *záró könyörgés*: „A földi eledelért vállalt fáradalmainkat tedd eredményessé, lelkünket pedig tápláld igazságoddal és kegyelmeddel!”

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Énekeljetek az Úrnak (554)

<http://nepenektar.hu/idoszak/husvet/liturgia/188/comm/611/enekeljetek-az-urnak-cantate-domino>

Ez az a nap (557)

<http://nepenektar.hu/idoszak/husvet/liturgia/188/gr/606/ez-az-a-nap-v-az-ur-jobbja-haec-dies-v-dextera-domini>

GITÁROS ÉNEKEK

Continental Singers: Itt vagyok most, jó Uram

<https://www.youtube.com/watch?v=iqIJoEuBV4Q>

Tied a dicsőség

https://www.youtube.com/watch?v=9-SskWb_3a8

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Ady Endre: A szép Húsvét

Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

Falu Tamás: Hinni

Hinni, hinni és hinni
a terheket így vinni.
Látni a csodát fent, lent,
hinni a hihetlent.

Hinni, hinni és hinni,
az életet így vinni,
s ne mi vigyük hitünket,
a hitünk vigyen minket!

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Rábízom-e magamat Jézus szavára?
- Ki tudom-e mondani Jézusnak, hogy „Szeretlek.”?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, te úgy akartad, hogy néped szüntelenül vigadozzék, mert visszaadtad lelke fiatalságát. Engedd, hogy akik most a fogadott fiúság dicsőségének örvendeznek, a biztos remény örömeivel várják a feltámadás napját. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy hűséges és alázatos maradjak abban a szeretet-párbeszédben, amelyre Szent Fiad meghívott engem is! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Jobban szeretsz-e engem, mint a többiek? (Jn 21,1-19)

(Forrás: Shutterstock)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Az Úr engem is meghív a vele való szeretet-párbeszédre.
- Jézus folyamatosan hív szelíden, akkor is, mikor én már elfáradtam és feladnám.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Az életem legyen minden nap egy megújított, elkötelezett, alázatos és lelkes szeretet-válasz az Úr iránt!
- Jézus szavára újra és újra kivetem a hálóm.

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Húsvét 3. vasárnap („C” év)

Borítófotó © Shutterstock

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Szent Ágoston gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadása alapján Hegyi László fordította

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Ady Endre: A szép Húsvét – <https://www.istenesversek.hu/ady-endre-a-szep-husvet/>

Falu Tamás: Hinni – <http://rozsakert.bloglap.hu/cikkek/falu-tamas-67681/>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paál Ágnes, Rác Dávid, Rác Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2022

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu